yudha fol. 72[b]. *Hemádri*. Denique opus suum *Śabdanirṇaya* dictum in fol. 63[a]. citat.

Haec voluminis pars anno 1813 exarata est. (WILSON 203[b].)

649.

Foll. 116–149. Linn. 13–16. *Dravyaśuddhidípiká* a *Purushottama*, Pítámbarae filio, Vallabhácháryae discipulo, composita. Incipit:

नत्वा श्रीवल्लभाचार्यान् हरिसेवोपकारिका ।
बाह्याभ्यंतरिद्रव्यशुद्धिरत्र विचार्यते ॥१॥
निबंधेषु विविच्योक्ता प्यधुना बुद्धिदोषतः ।
यतो न भाषते सम्यक् तत एष समुद्यमः ॥२॥

तत्र तावत्प्रायश्चित्तमिताक्षरायां याज्ञवल्क्यः । उदक्याऽशुचिभिः etc.

Purushottama hoc libello lustrationem rebus impuris contactis adhibendam, doctores recentiores secutus, copiosius tractavit. Auctorem post medium seculum septimum decimum vixisse, nominibus ab eo laudatis apparet. Quorum partem addidi: Ácháratilaka fol. 128[a]; Kullúkabhaṭṭa; Kṛishṇabhaṭṭíyam fol. 121[a]. 124[a]; Govindarája fol. 122[b]; Charaṇámṛita fol. 143[a]; Divákaroddyota fol. 142[a]; Nágadevíye Saṃgrahakáraḥ fol. 138[b]; Nirṇayámṛita fol. 132[b]; Nirṇayasindhu fol. 120[a]; Bhárgavárchanadípiká fol. 122[a]; Maryádásindhu (hoc libro auctor frequentissime utitur) fol. 116[b]. 117[a]. etc.; Ratnávalínibandha fol. 127[b]; Vishṇubhaktichandrodaya fol. 125[a]; Śuddhipradípa fol. 140[b]; Śuddhimayúkha fol. 119[b]. 122[a]; Sadácharachandrodaya fol. 124[a]. etc.; Smṛityarthasára fol. 120[a]; Harivallabha Sudhodaye fol. 125[a]. 149[a]; Hariharabháshya fol. 122[a]; Haláyudha fol. 141[a]. Eidem auctori praeter libellum supra tractatum (n. 94) commentarium ad *Vallabháshṭakavivṛitim* (E. I. H. 2611: नत्वा श्रीवल्लभाचार्यचरणाब्जरजांस्यहं । तदष्टकीयविवृतेर्भावं वच्मि कृपाबलात् ॥) debemus.

In fine haec leguntur: संवत् १८३३ शाके १६९८ प्रवर्त्तमाने माघस्यासिते पक्षे दशम्यां भौमवासरे श्रीभुजनगरवासिना औदीच्यज्ञातीयश्रौताधानीयव्यासतुलशी तस्यात्मजेन भुदेवनाम्ना लिखिता द्रव्यशुद्धिः स्वात्मार्थे द्रव्यशुद्ध्यर्थे ॥ Haec folia igitur anno 1776 exarata sunt. (WALKER 200[e].)

650.

Lit. Bengal. Charta Europ. Foll. 133. Long. 11½. Lat. 9. Linn. 19.

Dvaitaparisishṭam, rerum dubiarum, quaecunque relictae sunt, dijudicationes, quo libro *Keśava* (sanmiśra°) eandem atque Váchaspatimiśra in Dvaitanirṇaya materiam copiosius tractavit. Incipit:

स्वामिन् वासो ममैतत्र हि न हि विदितं शीतरश्मेः स वक्त्रः
स्वर्गङ्गावेदसास्त्री भुजगपरिवृढः शोभने स द्विजिह्वः ।
स्वीयाङ्गस्पर्शपूर्वन्नदिह भगवतैवोच्यतामित्यकस्मा-
दर्थिप्रत्यर्थिभावः शिवशिवशिवयोः श्रेयसे वः सदास्तु ॥१॥
लीलानखाङ्कुरविदारितवैरिवीर-
निर्म्मुक्तरक्तबहुगैरिकलिप्तगात्रः ।
स्वस्पीकृतामरवधूगणगीतकीर्त्ति-
रास्तां हिताय मम कार्पटिको मृगेन्द्रः ॥२॥
अधीत्य सर्व्वतन्त्राणि निबन्धाननुलोक्य च ।
श्रीकेशवेन विदुषा परिशिष्टमिहोच्यते ॥३॥

Opus in capita duo (parichchheda) divisum est, quorum alterum ab hoc disticho incipit (fol. 76[a]):

तातस्ते मकरालयः प्रियतमे रत्नाकरः स प्रभो
भ्राता ते शशलाञ्छनस्तमनिशं धत्ते हरो मूर्द्धनि ।
का ते म्वेत्यभिधाय सस्मितमुखे कान्ते चिरादुत्तरात्
स्फूर्त्तिव्रीडितमानसामुपहसँल्लक्ष्मीं हरिः पातु वः ॥

In folio 34[a]. e *Bhojarájae* jyotiḥ(-śástra) hoc distichon laudatur:

चैत्रे पौषे कृष्णपक्षे नवान्नं नाचरेद्बुधः ।
भवेज्जन्मांतरे रोगी पितॄणां नोपतिष्ठते ॥

Codex anno 1813 exaratus est. (WILSON 218.)

651, 652.

Volumina duo. Lit. Devan. Charta Ind. Long. 11. Lat. 5. Linn. 10.

His voluminibus *Madanapárijátas* continetur, quo libro *Viśveśvara*, Peṭṭibhaṭṭae et Ambikae filius, Madanapála rege patrono morum et rituum praecepta, ex antiquioribus legum codicibus desumta, in corpus unum redegit. Initium, codice E. I. H. 1556. (A.)[1] collato, emendatum hoc:

प्रवालाद्रिप्रस्थ etc. ॥१॥
प्रकृष्टचलकुंडल etc. ॥२॥
कांते कृतागसि etc. ॥३॥[2]
अस्ति प्रशस्तविभवोपगतप्रशस्ति-
र्विस्तारिणी भुवि शकाधिपराजधानी ।
Ḍillí-ti विश्वविदिता नगरी मतल्ली-
पल्लीव भाति पुरतस्त्रिदिवोऽपि यस्याः ॥४॥
तामुत्तरेण यमुनातटदेशनिष्ठा
Káshṭhe-ty अभूदनुपमा नगरी गरिष्ठा ।
यस्यामनल्पविभवोपचिता बभूवुः
काष्ठान्वया[3] महितकीर्तिजुषो महीपाः ॥५॥

[1] Hic codex anno 1637 exaratus est. [2] Cf. Smṛitikaumudí.
[3] शाकान्वये A. pr. m. कान्वये B.